

BENKA PULKO, POPOTNICA, KI NEMIREN DUH BRZDA S TRDIM DELOM

Kar te ne ubije, te krepí

Benka si fizično kondicijo nabira z vsemi mogočimi športi, psihično pa uri s potrpljenjem – Navdušena nad napredkom in vrednotami tibetanskih otrok, ki se šolajo v Indiji s pomočjo humanitarnega projekta Verjemi vase in osvoji svet

POPOTNICA

Benka Pulko: »Brez fitnesa, savne, body pumpa, aerobike ni za živeti. Čeprav se včasih – vedno zaradi dela – ponesreči tudi to. Potem ostane jutranja hoja. Ko preostanek sveta še spi.«

Tjaši Artnik Knibbe

Z na stotisoče prevoženimi kilometri, 75 prepotovanimi deželami in izkušnjami z vseh sedmih celin sveta ter s štirimi dosežki, zapisanimi v Guinnessovi knjigi, vsekakor sodi med tiste srečneže, ki samorealizaciji dovolijo prosto pot.

Benka Pulko je po poklicu diplomirana biologinja, medicinska sestra in maserka, ob tem pa se ukvarja tako s fotografiranjem in pisanjem kot z motociklizmom, jadranjem, smučanjem, plesom, golfom, tenisom, potapljanjem in padalstvom. Najin pogovor steče o tem, kako se pripravlja na svoja popotovanja, kako najde svoj notranji mir in od kod moč za vse, kar počne.

Kako si nabirate tako fizično kot psihično kondicijo, ki jo rabite na svojih potovanjih?

»Fizično v svojem drugem domu, v Sport clubu na Fakulteti za šport. Brez fitnesa, savne, body pumpa, aerobike ni za živeti. Čeprav se včasih – vedno zaradi dela – ponesreči tudi to. Potem ostane jutranja hoja. Ko preostanek sveta še spi. Škoda, da je vedno premalo časa za dolge smučarske dni, partije golfa in ure tenisa s prijatelji. Z vzdrževanjem psihične kondicije je veliko lažje. Nabiram jo na vsakem koraku: potrpljenje pri delu s počasnimi, lenimi, nezainteresiranimi in premalo sposobnimi ljudmi na preveč zahtevnih delovnih mestih so stalni poligoni, kjer krepim svoje potrpljenje. Tako okrepljeno mi pomaga recimo na poti skozi Indijo, ki zahteva vse to in več.

Kako brzdate nemiren duh, ko ste doma?

»Z delom. Več ga imam, manj časa mi ostane za neumnosti. Pred potovanji je navadno potrebno trdo delati, da urediš vse za nekaj mesecev vnaprej. Po vrnitvi se vaja ponovi: delo za na-

zaj, ki me navadno zasuje že na letališču. Ni krasno, a lahko bi bilo veliko slabše. Recimo če bi me kakšna služba silila, da bi delala vsak dan vse sproti, par desetletij enako. To bi me zagotovo ubilo v tednu dni, nemara še prej.«

Bolezen za »prisilni« počitek

Brez česa ne morete na pot?

»Po starem brez motorja. Po novem brez moža. Poleg tega si ne predstavljam, da bi z domačega praga za dlje časa odrinila brez fotografske opreme, stare dobre kape NES, kreditne kartice, nekaj tamponov, steklenice vode in nahrbtnika dobre volje, pa vsaj kakšnega Lonely planeta.«

Najljubši kotiček na svetu?

»Domača postelja.«

Izbirate cilje v skladu z intuicijo?

»Absolutno, vedno in dosledno.«

S kakšnimi zdravstvenimi težavami se spopadate na poti? Kako jih premagujete?

»Zbolevam verjetno prav tako kot drugi popotniki. V glavnem in na srečo bolj poredko. Sicer pa je vsaka minuta družbe boleznin na poti odveč. Največkrat so to prebavne motnje zaradi okužene, neprave, tako ali drugače neprimerne hrane. Tudi bolnišnice sem že obiskovala; recimo zaradi padca s konja, ameb in ostalih popotniku domačih živali. V vsem tem je dobro predvsem, da kar te ne ubije, te krepi, zato iz boleznin navadno potegnem vsaj kak dan prisilnega počitka. V vsaki še tako umazani in boleči svinjariji je kaj dobrega.«

Najbolj nenavadno alternativno zdravilo, ki so vam ga kdaj na poti ponudili ...

»Navadno se zdravim sama in brez zdravil. Če le gre. Eksperimentiranje s kemijo ni moja 'stvar'. Zdravil ne jemljem od tistih, ki mi jih ponujajo, ampak se jih kvečjemu lotim poiskati sama.«

V Indiji po načelu »drugi pred menoj«

Kako pa poteka humanitarni projekt pomoči tibetanskim otrokom, ki se šolajo v Indiji?

»Krasno. Ravnokar sem še vrnila z mesec in pol dolgega potovanja po severni Indiji. Šla sem pogledat, kakšni so rezultati naših prizadevanj tam, na drugi stra-

ni sveta. Kako napredujejo otroci, ki jim plačujemo šolanje. Po vsem, kar sem videla in doživela, mojemu veselju ni konca ne kraja. Tako briljantno vzgojenih otrok še nisem srečala. Lepo je vedeti, da je zraven znanj v njihovi življenjski popotnici veliko prostora za vrednote, ki v zahodnem svetu zlepa nimajo več veljave: skromnost, obzirnost, odkritost, rčnost in tolerantnost. Navdušujoče je

videti slogan šole, ki ga do konca šolanja dojamajo vsi: 'Others before self' (drugi pred menoj). Po tem, ko sem videla, v kako skromnih razmerah dela njihova šolska administracija – da recimo sedijo na stolih in delajo za mizami, za katerimi večina med nami ne bi vzdržala niti pol ure – še naprej z veseljem vsakomur povem o prizadevanjih Tibetancev tam daleč in predlagam, da za 300 evrov na leto – namesto da jih uničijo za par čevljev – omogočijo nekemu, da hodi celo leto v šolo, ima kaj za pod zob, za obleči in kaj za v šolsko torbo. Pa ne me, prosim, spraševati, ali sem potovala na stroške našega humanitarnega sklada, ker nisem. Za svoja potovanja – četudi z višjim ciljem, kot je odkrivanje novih poti – z veseljem in v celoti plačujem sama. Ob ustanovitvi fundacije Verjemi vase in osvoji svet sem se odločila, da bodo vse donacije do zadnjega centa romale tja, kamor so namenjene. S skrbjo za več kot 350 otrok v zadnjih treh letih smo na uhojeni poti, ki jo bomo nadaljevali. Slovenci s širšim pogledom na svet in občutkom za še koga drugega kot sebe na srečo so. Brez njih sklad ne bi bil, kar je. Tudi brez različnih donatorjev. Več o transparentnosti in načinu pomoči si lahko preberete na: www.BenkaPulko.com.«

Za konec še kakšen koristen popotniški nasvet za naše bralce?

»Teh ne delim kar tako povprek. Nobe no zdravilo ne pozdravi vsake bolezni. Potovanja so specifična in odvisna od krajev, ljudi, njihovih zahtev, pričakovanj in osebnih vrednot ter želja in prepričanj. V glavnem je edino navodilo vsem, ki potujejo ali bi radi potovali, da se odpravijo na pot z odprto, trezno glavno brez prepričanja, da je Slovenija središče veselja in da je vse, kar počnemo pri nas, pravilno in sveto tudi drugje. In da smo popotniki večni učenci: če bi osvojili vsa znanja, bi izgubili motiv za potovanja.« ■